

Arrest

nr. 176 439 van 18 oktober 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 mei 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 juni 2016 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. DEVRIENDT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, dient op 6 november 2015 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, namelijk ten laste of deel uitmakend van het gezin van haar broer, die de Nederlandse nationaliteit heeft.

Op 5 mei 2016, met kennisgeving op 6 mei 2016, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het

grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfs- kaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06.11.2015 werd ingediend door:

Naam: K. (...)

Voornaam: B. (...)

Nationaliteit: Algerije

Geboortedatum: (...).1985

Geboorteplaats: Arzew-Oran

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 23.09.2015 gezinshereniging aan met zijn broer, zijnde K.M. (...), geboren op (...).1968, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uit- maakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel'.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- poststortingen (€150) vanwege de referentiepersoon aan betrokkene voor de maanden oktober en november 2015 met de mededeling 'leefgeld': echter, deze geldstortingen zijn te beperkt en te recent (ze werden opgestart net voor de opstart van de huidige aanvraag gezinshereniging) om aanvaard te worden als afdoende bewijs dat betrokkene financieel ten laste was van de referentiepersoon.
- poststortingen voor de maanden december 2015 en januari 2016 waaruit blijkt dat betrokkene als de referentiepersoon gezamenlijk instaan voor de betaling van de maandelijkse huurlasten
- facturen van Telenet op naam van de referentiepersoon voor de maanden november en december 2015 met bijbehorende overschrijvingsbewijzen (ING Bank) waaruit blijkt dat deze voldaan werden door betrokkene
- arbeidsovereenkomsten voor uitzendarbeid (Ritmo Intérim en ASAP.be) op naam van betrokkene voor de periode 10.11.2015-15.01.2016
- attesten van woonst dd. 20.01.2016, afgeleverd te Bethioua (Algerije), op naam van zowel betrokkene als de referentiepersoon, waaruit zou moeten blijken dat beiden op datum van het attest sedert meer dan 6 maanden op hetzelfde adres (Rue Charif Lahcen Betioua Oran) woonachtig waren. Echter, de informatie uit deze beide attesten wordt niet ondersteund door de gegevens van zowel het administratieve dossier van betrokkene en de referentiepersoon als de gegevens van het Rijksregister. Immers, de referentiepersoon is sedert 05.11.2012 ononderbroken ingeschreven in ons land. Voor zijn komst naar België was hij woonachtig te Goes (Nederland). Ook betrokkene is sedert 17.05.2011 woonachtig in België. De inhoud van de voorgelegde attesten zijn dan ook niet afdoende betrouwbaar, en kunnen niet mee in overweging genomen worden in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.
- 'fiche familiale d'état civil' dd. 20.01.2016 op naam van de vader en (overleden) moeder van zowel betrokkene als de referentiepersoon waaruit blijkt dat beiden geregistreerd staan als zoon van hun ouders. Dit attest vermeldt geen specifiek adres. Voor zover dit attest werd voorgelegd om aan te tonen

dat beiden in het verleden deel uit- maakten van hetzelfde gezin, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit dit attest. Ze zijn weliswaar broers, doch dit heeft niet automatische tot gevolg, mede te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat betrokkene geen deel uitmaakte van het gezin van zijn broer, wel maakten beiden betrokkenen deel uit van het gezin van hun ouders.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat hij sedert 06.11.2015 in België deel uitmaakt van het gezin van de referentiepersoon; er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in Algerije of Nederland.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaan aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet heeft aangetoond onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, er niet blijkt dat de referentiepersoon niet ten laste valt van de Belgische staat, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om betrokkene ten laste te nemen. Integendeel, betrokkene is sedert half juni 2015 quasi ononderbroken zelf tewerkgesteld, en beschikte bijgevolg zelf over een inkomen. En hij staat zelf in voor de betaling van een gedeelte van de huurlasten en de kosten van bepaalde nutsvoorzieningen (Telenet).

Het gegeven dat betrokkene sedert november 2015 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en val niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015).

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980:legaal verblijf in België is verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van "art. 47/1, 2° en art. 47/3, 2" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Tevens meent zij dat er sprake is van machtsoverschrijding.

Het middel luidt als volgt:

"1.

Voorafgaandelijk merkt verzoeker op dat hij een aanvraag indiende in als ander familielid van een Unieburger die in het land van herkomst deel uitmaakte van die Unieburger, en dus niet in die zin dat hij in zijn land van herkomst ten laste viel van zijn broer.

De diverse betalingsbewijzen aangaande het gezamenlijk dragen van de gezinslasten door verzoeker en diens referentiepersoon/broer, werden in die zin dan ook niet overgemaakt aan verwerende partij met oog op het aantonen van het feit dat verzoeker in zijn land van herkomst reeds ten laste was van de referentiepersoon, doch wel met oog op het aantonen dat te België nog steeds sprake is van een gezinscel en een samenlevingsverband.

In die optiek zal verzoeker zich er in wat volgt toe beperken zijn middelen uiteen te zetten wat betreft de motivering in de bestreden beslissing die zich toespitst op 'het deel uitmaken van het gezin van de Unieburger in het land van oorsprong'.

2.

Zoals vermeld diende verzoeker een aanvraag in op basis van art. 47/1, 2° Vw., meer bepaald in zijn hoedanigheid van familielid van een Unieburger, andere dan diegene bedoeld in art. 40bis, §2 Vw., die deel uitmaken van het gezin van die Unieburger in het land van herkomst.

Art. 47/1, 2° Vw. betreft aanvragen tot gezinshereniging inzake:

"[...] de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden de, in het land van herkomst. ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie " [eigen onderstreping]

Art. 47/3, §2 Vw. omschrijft de wijze waarop het vervullen van de criteria sub art. 47/1, 2° Vw. kunnen aangetoond worden:

"[...] de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst.

Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel. "

3.

3.1.

De stukken dewelke werden neergelegd met oog op het aantonen dat verzoeker in zijn land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van zijn referentiepersoon/broer, betroffen de volgende stukken:

a) attesten van woonst dd. 20/01/2016 uit Bethioua (Algerije) met betrekking tot zowel verzoeker als de referentiepersoon waaruit blijkt dat beiden ingeschreven zijn op eenzelfde adres te Bethioua (Algerije), zijnde hun ouderlijke woonst (stuk 5)

b) attest inzake de samenstelling van gezin dd. 20/01/2016 op naam van de ouders van verzoeker en diens broer/referentiepersoon waaruit blijkt dat zowel verzoeker als zijn broer/referentiepersoon tot op heden nog steeds deel uitmaken van hetzelfde gezin (stuk 6)

Uit deze stukken blijkt overeenkomstig art. 47/1, 2° Vw. inderdaad duidelijk dat verzoeker in zijn land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van zijn broer.

Echter meent verwerende partij dat beide stukken niet weerhouden kunnen worden als staving van het feit dat verzoeker in zijn land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van zijn broer/referentiepersoon.

3.2.

Verwerende partij meent vooreerst dat de neergelegde attesten van woonst niet betrouwbaar zijn nu eruit blijkt dat zowel verzoeker als diens broer weliswaar inderdaad ingeschreven staan op hetzelfde adres, doch dat zulks niet strookt met de werkelijkheid waaruit blijkt dat verzoeker en diens broer niet langer te Algerije maar wel in België verblijven.

Verwerende partij gaat daarbij echter voorbij aan het feit dat de referentiepersoon/broer beschikt over een dubbele nationaliteit, namelijk zowel de Nederlandse als de Algerijnse. De Algerijnse nationaliteiten zijn op de hoogte van het feit dat betrokkenen in België verblijven en maken er geen bezwaar tegen dat verzoekers broer/referentiepersoon ingeschreven blijft op het adres te Algerije. In die zin is er hoegenaamd geen sprake van de onbetrouwbaarheid van het neergelegde attest van woonst, doch wel van het gegeven van een dubbele nationaliteit.

Overigens blijkt uit de attesten van woonst duidelijk dat deze werden verstrekt door de daartoe bevoegde gemeenteadministratie. De betrouwbaarheid van deze stukken staat dan ook buiten kijf.

Idem dito wat betreft het attest van woonst hetwelk door verzoeker zelf werd neergelegd en waaruit eenzelfde verblijfsadres te Algerije blijkt als zijn broer/referentiepersoon: verzoeker beschikt over de Algerijnse nationaliteit en heeft aldaar een inschrijvingsadres. Bovendien valt niets aan te merken op de legitimiteit van het neergelegde attest van woonst, hetwelk verstrekt werd door een bevoegde Algerijnse administratie.

In die zin impliceert de samengenomen lezing van de door verzoekende partij neergelegde stukken (attesten van woonst en attest gezinssamenstelling) een eenzijdige interpretatie vanwege verwerende partij die voorbij gaat aan het feit dat uit de stukken waarvan sprake blijkt dat verzoeker wel degelijk deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon in deze. De interpretatie die verwerende partij geeft aan de stukken betreft een schending van het materiële motiveringsbeginstel in de zin dat de motivering vervat in de bestreden beslissing niet strookt met de inhoud van de door verzoeker overlegde stukken.

De door verzoeker overlegde stukken beoogden bovendien niet aan te tonen dat beiden op datum van aflevering van het stuk (20/01/2016) sedert meer dan 6 maanden op hetzelfde adres te Algerije woonachtig waren (hetgeen verwerende partij als intentie vanwege verzoeker lijkt te suggeren), doch

wel om aan te tonen dat verzoeker en diens broer opgroeiden in hetzelfde ouderlijk huis en dat verzoeker gedurende zijn jeugd steeds deel uitgemaakt heeft van het gezin van zijn broer.

Voor zover verwerende partij wenst dat aangetoond zou worden dat verzoeker sedert meer dan 6 maanden samenleefde met zijn broer in hun ouderlijk huis, merkt verzoeker op dat in het kader van overeenkomstig art. 47/1, 2° Vw. ingediende verblijfsaanvragen, zulks de facto zeer vaak een onredelijke en niet-realistische eis zal betreffen die. Immers, indien de Unieburger op basis van wie de aanvraag conform art. 47/1, 2° Vw. wordt ingediend, voorheen een derdelander betrof, is het quasi-onmogelijk te vereisen dat 6 maanden voorafgaandelijk aan de aanvraag sprake was van een samenleven met die Unieburger indien het familielid dat de Unieburger wenst te vervoegen nog in een derde land verblijft. Voor zover verwerende partij het meer dan 6 maanden sedert de verblijfsaanvraag samenwonen van de Unieburger met het familielid andere dan die vermeld in art. 40bis Vw. als principieel-wettelijke vereiste beschouwt, voegt verwerende partij een voorwaarde aan de wet toe die er niet in staat vermeld en begaat zij aldus een inbreuk op het verbod van machtsoverschrijding alsmede een schending van art. 47/1, 2° zelf.

3.3.

Wat betreft het door verzoeker neergelegde attest samenstelling van gezin op naam van verzoekers (overleden) vader en moeder, ook uit dit stuk blijkt dat het gezin waarvan verzoeker en diens broer deel uitmaakten, identiek hetzelfde gezin betrof.

Wat de tegenwerping van verwerende partij dat het attest samenstelling van gezin geen adres vermeld, verwijst verzoeker naar de neergelegde attesten van woonst waaruit wel eenzelfde adres blijkt. Bovendien blijkt dat het attest samenstelling van gezin opgemaakt werd door dezelfde gemeenteadministratie als de gemeente die vermeld staat op de attesten van woonst, zijnde 'Bethioua (Algerije)'.

In samenhang gelezen met beide attesten van woonst, blijkt uit het attest samenstelling van gezin dat verzoeker en diens broer opgroeiden in hetzelfde ouderlijk huis en dat verzoeker derhalve deel uitmaakte van het gezin van zijn de referentiepersoon/Unieburger/broer in hun beider land van herkomst. Dit, in overeenstemming met de bepalingen vervat in art. 47/1, 2° Vw.

3.4.

Daar waar verwerende partij meent dat uit voormelde neergelegde stukken (attesten van woonst en attest samenstelling gezin) niet zou blijken dat verzoeker deel uitmaakte van het gezin van zijn broer in hun gemeenschappelijk land van herkomst - quod certe non - merkt verzoeker bovendien op dat verwerende partij geenszins betwist dat verzoeker op heden te Beglië uitmaakt van het gezin van zijn broer. In samenlezing met de neergelegde stukken versterkt dit de aan een genoegzaam grenzende zekerheid dat verzoeker inderdaad deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon in casu.

3.5.

Wat betreft de bemerking van tegenpartij dat het mogelijk is dat verzoekers broer gelet op het leeftijdsverschil nooit samengeleefd zou hebben met verzoeker te Algerije, merkt verzoeker op dat uit voorgelegde stukken ten eerste blijkt dat hij overeenkomstig de Vreemdelingenwet deel uitmaakte van het gezin van zijn broer in hun land van herkomst.

Verzoekers broer verliet het ouderlijk huis pas toen verzoeker ongeveer 10 jaar oud was, meer bepaald omstreeks het jaar 1994.

Verzoeker leefde tot op dat moment dan ook wel degelijk samen met zijn (weliswaar oudere) broer.

Overigens merkt verzoeker op dat de wet vereist dat de verzoekende partij 'deel uitmaakt van het gezin van de Unieburger', waarbij niet gespecificeerd wordt in de wet dat dit noodzakelijkerwijs impliceert dat de verzoekende partij daadwerkelijk samen dient te leven met de Unieburger. Hoewel een samenwonen een doorgaans voorkomend element is van het vormen van een gezin, zijn andere gezinsvormen eveneens denkbaar zodat het a priori vooropstellen van een samenwonen bij het beoordelen van het critérium 'deel uitmaken van het gezin van de Unieburger' een voorwaarde toevoegt aan art. 47/1, 2° Vw. die er niet per definitie in vervat is.

3.6.

Voor zover als verwerende partij vereist dat verzoeker deel uit dient te maken van het gezin van zijn broer, in die zin dat die broer dan het gezinshoofd dient te zijn, voegt verwerende partij eveneens een voorwaarde toe aan de wet die er niet per definitie in vervat is.

Immers zijn er andere situaties in concreto denkbaar waar een verzoeker in hoedanigheid van ander familielid van de Unieburger in aanmerking komt voor gezinshereniging sub art. 47/1, 2° Vw., maar waar het gezin waarvan de verzoeker in het land van herkomst deel uitmaakte niet een gezin betreft waarvan de referentiepersoon/Unieburger het gezinshoofd was.

Een andere stelling beperkt het toepassingsgebied van de Wet in die mate dat ze de finaliteit ervan uitholt en dus eveneens een machtsoverschrijding en een schending ervan impliceert.

3.7.

Samengevat meent verzoeker dat er afdoende eensluidende elementen zijn die de bewering dat verzoeker in zijn land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van zijn broer/ referentiepersoon :

- de attesten van woonst inzake verzoeker en de referentiepersoon waaruit blijkt dat zij beiden ingeschreven zijn op het adres van hun beider gemeenschappelijk ouderlijk huis
- het attest samenstelling van gezin van hun moeder waaruit duidelijk blijkt dat beide broers deel uitmaken van eenzelfde gezin
- het feit dat verzoeker ook thans in België deel uitmaakt van het gezin van zijn broer/ referentiepersoon

Bijkomend merkt verzoeker op dat hij ook in het jaar 2012 reeds samenleefde met zijn broer, zoals blijkt uit een alsdan verstreekte attest van gezinssamenstelling. (stuk 7)”

2.2. De verwerende partij antwoordt het volgende in haar nota met opmerkingen:

“In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- het materiële motiveringsbeginsel,
- artikel 47/1, 2° van de Vreemdelingenwet,
- artikel 47/3, 2 van de Vreemdelingenwet,
- verbod op machtsoverschrijding.

Ter ondersteuning meent verzoekende partij dat verzoekende partij wel heeft aangetoond in het land van herkomst deel te hebben uitgemaakt van het gezin van de referentiepersoon/broer.

Verzoekende partij heeft op 06.11.2015 een aanvraag ingediend van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in zijn hoedanigheid van ander familielid – ten laste of deel uitmakend van het gezin met name van Mohamed KABIR.

De aanvraag werd ingediend op grond van artikel 47/1, 2° van de Vreemdelingenwet:

“2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;”

Artikel 47/3, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt hieromtrent het volgende:

“§ 2. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin.

De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.”

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft op 04.05.2016 een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft terecht kunnen vaststellen dat uit het geheel van de voorgelegde stukken niet afdoende blijkt dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging.

Verzoekende partij geeft thans aan dat de attesten van woonst en het attest inzake samenstelling van het gezin dd. 20.01.2016 aantonen dat verzoekende partij in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van zijn broer.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft omtrent voormelde documenten evenwel terecht als volgt gemotiveerd:

“- attesten van woonst dd. 20.01.2016, afgeleverd te Bethioua (Algerije), op naam van zowel betrokkene als de referentiepersoon, waaruit zou moeten blijken dat beiden op datum van het attest sedert meer dan 6 maanden op hetzelfde adres (Rue Charif Lahcen Betioua Oran) woonachtig waren. Echter, de informatie uit deze beide attesten wordt niet ondersteund door de gegevens van zowel het administratieve dossier van betrokkene en de referentiepersoon als de gegevens van het Rijksregister. Immers, de referentiepersoon is sedert 05.11.2012 ononderbroken ingeschreven in ons land. Voor zijn komst naar België was hij woonachtig te Goes (Nederland). Ook betrokkene is sedert 17.05.2011 woonachtig in België. De inhoud van de voorgelegde attesten zijn dan ook niet afdoende betrouwbaar, en kunnen niet mee in overweging genomen worden in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

- ‘fiche familiale d’etat civil dd. 20.01.2016 op naam van de vaders (overleden) moeder van zowel betrokkene als de referentiepersoon waaruit blijkt dat beiden geregistreerd staan als zoon van hun ouders. Dit attest vermeldt geen specifiek adres. Voor zover dit attest werd voorgelegd om aan te tonen dat beiden in het verleden deel uitmaakten van hetzelfde gezin, dient opgemerkt te worden dat dit niet

blijkt uit dit attest. Ze zijn weliswaar broers, doch dit heeft niet automatisch tot gevolg, mede gelet op het grote leeftijdsverschil tussen beiden, dat ze ook op hetzelfde ogenblik op hetzelfde adres woonachtig waren. Voor zover dit attest dient aanvaard te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat betrokkene geen deel uitmaakte van het gezin van zijn broer; wel maakten beiden betrokkenen deel uit van het gezin van hun ouders.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat hij sedert 06.11.2015 in België deel uitmaakt van het gezin van de referentiepersoon: er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in Algerije of Nederland.” In zoverre thans wordt aangehaald dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging voorbij zou gaan aan het feit dat de referentiepersoon/broer beschikt over een dubbele nationaliteit, en vandaar ook nog zou zijn ingeschreven in Algerije.

De dubbele nationaliteit doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging terecht heeft opgemerkt dat de attesten schijn geven van het feit dat betrokkene en de referentiepersoon op datum van het attest reeds sedert 6 maanden op eenzelfde adres in Algerije woonachtig zouden zijn. Gezien dit gegeven niet correct is - aangezien betrokkenen in België woonden - werden de attesten niet in rekening gebracht.

Nopens het attest van samenstelling van gezin heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging terecht vastgesteld dat er geen adres wordt vermeld, doch dat hieruit enkel blijkt dat betrokkenen broers zijn. Het feit dat zij broers zijn geeft inderdaad niet automatisch tot gevolg – mede gelet op het leeftijdsverschil van 17 jaar – dat zij op hetzelfde ogenblik op hetzelfde adres woonachtig waren.

Er zijn geen aldus geen bewijzen dat verzoekende partij en de referentiepersoon op een of ander ogenblik samen hebben gewoond, en verzoekende partij deel heeft uitgemaakt van het gezin van de referentiepersoon.

Het is niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging om rekening te houden met het leeftijdsverschil van de broers. De beweringen als zou de referentiepersoon het ouderlijk huis pas omstreeks het jaar 1994 hebben verlaten, kan niet in aanmerking worden genomen. Er wordt hier geenszins enig bewijs van geleverd.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij thans voorhoudt, werd geenszins aan de hand van voormelde attesten aangetoond dat verzoekende partij en zijn broer opgroeiden in eenzelfde ouderlijk huis en verzoekende partij steeds deel heeft uitgemaakt van het gezin van zijn broer.

Terwijl verzoekende partij nog kritiek uit op een ten overvoede vermeld argument van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, in zoverre er wordt voorgehouden dat de wet niet vereist als zou de referentiepersoon ook het gezinshoofd moeten zijn. Terecht heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging geoordeeld dat – indien het attest als begin van bewijs zou moeten worden aangemerkt – het attest van samenstelling gezin aangeeft dat betrokkene en de referentiepersoon deel zouden uitmaken van het gezin van hun ouders, en aldus de betrokkene geenszins deel uitmaakt van het gezin van de referentiepersoon.

Uit de bewoordingen van artikel 47/3, §2 van de Vreemdelingenwet vloeit het volgende voort: “§ 2. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin.” De motivering van de bestreden beslissing is aldus in overeenstemming met de bewoordingen van de wet. Er wordt geenszins een voorwaarde aan de wet toegevoegd.

De beschouwingen nopens een door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging vooropgestelde termijn van 6 maanden berusten op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

De gemachtigde merkt enkel op dat de attesten schijn geven van het feit dat betrokkene en de referentiepersoon op datum van het attest reeds sedert 6 maanden op eenzelfde adres in Algerije zouden zijn ingeschreven. Geenszins stelt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging voorop dat betrokkenen 6 maanden voorafgaandelijk aan de aanvraag dienden samen te leven.

Het gegeven dat er geen betwisting is dat verzoekende partij thans in België deel uitmaakt van het gezin van zijn broer, doet geen afbreuk aan het feit dat er geen bewijs voorhanden is met betrekking tot de toestand in Algerije of Nederland. Dit werd alsook terecht in de bestreden beslissing gemotiveerd.

Tot slot merkt verweerder nog op dat het deel uitmaken van een gezin wel degelijk dient te worden geïnterpreteerd als zijnde samenwonend. Het betreft een gezamenlijk huishouden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve

overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed.

De beschouwingen van de verzoekende partij falen in rechte.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Nazicht van de materiële motivering vergt in casu nazicht van de aangevoerde schending van de artikelen 47/1, 2° en 47/3, §2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 47/1, 2° van de vreemdelingenwet luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;”

Artikel 47/3, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt vervolgens:

“De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin.

De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.

§ 3. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 3°, moeten bewijzen dat omwille van ernstige gezondheidsredenen, zij een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie die zij willen vergezellen of bij wie zij zich willen voegen, strikt behoeven.”

De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de vaststelling van de verwerende partij dat de verzoekende partij niet heeft aangetoond in het land van herkomst deel te hebben uitgemaakt van het gezin van haar broer, in functie van wie zij een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend. Zij meent dat er in België nog steeds sprake is van een gezinsscel en een samenlevingsverband.

De Raad dient hieromtrent vooreerst op te merken dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet betwist dat de verzoekende partij in België deel uitmaakt van het gezin van de referentiepersoon op het moment van het indienen van de aanvraag gezinshereniging, nu zij uitdrukkelijk stelt *“Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat hij sedert 06.11.2015 in België deel uitmaakt van het gezin van de referentiepersoon; er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in Algerije of Nederland”*.

In zoverre de verzoekende partij betoogt dat uit de *“betalingsbewijzen aangaan de het gezamenlijk dragen van de gezinslasten”* blijkt dat zij deel uitmaakt van het gezin van haar broer in België, weerlegt zij geenszins voorgaand motief van de bestreden beslissing, namelijk dat de verwerende partij aanneemt dat de verzoekende partij weliswaar in België deel uitmaakt van het gezin van haar broer, maar dat haar geen verblijf in functie van haar broer op grond van artikel 47/1, 2° van de

vreemdelingenwet kan worden verleend omdat zij naliel aan te tonen in Algerije of Nederland deel uit te maken van diens gezin.

Verder meent de verzoekende partij dat de attesten van woonst opgesteld te Bethioua op 20 januari 2016 zoals toegevoegd aan haar aanvraag in weerwil met wat de verwerende partij oordeelt wel degelijk bewijzen dat zij in Algerije deel uitmaakte van het gezin van haar broer. Uit het administratief dossier blijkt dat in deze attesten wordt verklaard dat zowel de verzoekende partij als haar broer sinds meer dan zes maanden op hetzelfde adres in Algerije zijn gedomicilieerd. De Raad dient echter samen met de verwerende partij vast te stellen dat uit de gegevens van het administratief dossier en het rijksregister blijkt dat zowel de verzoekende partij als de referentiepersoon sinds respectievelijk 17 mei 2011 en 5 november 2012 ononderbroken zijn gedomicilieerd in België. Voor de verzoekende partij vermeldt het rijksregister op volgende data telkens een registratie op een Belgisch adres: 17 mei 2011, 19 oktober 2011, 9 april 2015 en 6 november 2015. De referentiepersoon wordt op 5 november 2012 geregistreerd te Antwerpen "*Komende van: Goes/ Nederland*". Hierna volgen nog 2 nieuwe adressen in Antwerpen op 8 april 2013 en 3 december 2014. Het komt de Raad dan ook niet kennelijk onredelijk voor dat de verwerende partij op basis van deze informatie oordeelde dat de inhoud van de door de verzoekende partij voorgelegde attesten dan ook niet afdoende betrouwbaar is, zodat deze niet mee in overweging kunnen worden genomen in het kader van de aanvraag tot gezinshereniging. De verzoekende partij ontkent noch weerlegt de vaststelling van de verwerende partij dat zij en haar broer ondanks de vermeende domiciliëring voor minstens zes maanden voorafgaand aan 20 januari 2016 in Algerije sinds respectievelijk 2011 en 2012 ononderbroken zijn ingeschreven in België. Het feit dat de referentiepersoon de dubbele nationaliteit (België-Algerije) zou hebben, doet aan voorgaande vaststelling geen afbreuk. De verzoekende partij toont overigens niet aan hoe dit gegeven bepalend kan zijn bij het onderzoek inzake het al dan niet deel uitmaken van het gezin van haar broer. Een loutere algemene inschrijving op een bepaald adres, terwijl de facto aldaar niet verbleven werd, toont geen "*deel uitmaken van een gezin*" aan.

Waar de verzoekende partij stelt dat de Algerijnse overheid op de hoogte zou zijn dat zij en de referentiepersoon in België verblijven en dat zij hiertegen geen bezwaar maken, betreft dit een loutere bewering die bovendien niet van aard is het motief van de bestreden beslissing zoals hierboven geschetst te weerleggen. Voorts lijkt de verzoekende partij zichzelf tegen te spreken waar zij enerzijds op wijst dat de Algerijnse overheid geen bezwaar heeft tegen de inschrijving op een adres in Algerije wetende dat de broers in België verblijven, en zij anderzijds tracht aan te tonen dat zij in Algerije deel uitmaakte van het gezin van haar broer.

Het feit dat de attesten van woonst werden verstrekt door een daartoe bevoegde gemeenteadministratie doet niets af aan de vaststelling van de verwerende partij dat deze als niet afdoende betrouwbaar dienen te worden beschouwd gelet op de jarenlange ononderbroken registratie van de verzoekende partij en de referentiepersoon in België. Voorts kan de Raad opmerken dat de artikelen 47/1 en 47/3 van de vreemdelingenwet geenszins het vervullen van de voorwaarden voor gezinshereniging tussen in casu broers verbinden aan een registratie of inschrijving op een bepaald adres, maar dat dient te worden nagegaan of de betrokkene in het land van herkomst ten laste was of deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie.

In zoverre de verzoekende partij stelt dat de attesten van woonst dienen aan te tonen dat zij en haar broer opgroeiden in hetzelfde ouderlijke huis en dat zij gedurende haar jeugd deel heeft uitgemaakt van het gezin van haar broer, kan zij niet worden gevolgd. De attesten van woonst stellen niets meer dan dat verzoekende partij en haar broer minstens zes maand voorafgaand aan dit attest van 20 januari 2016 op hetzelfde adres in Algerije staan ingeschreven. Hieruit kan niet geconcludeerd worden dat zij en haar broer opgroeiden in hetzelfde huis en dat zij deel heeft uitgemaakt van het gezin van haar broer. De verzoekende partij weerlegt geenszins de motieven van de bestreden beslissing met haar verkeerde lezing van genoemde stukken.

Waar de verzoekende partij stelt dat het quasi onmogelijk is te vereisen dat er 6 maand voorafgaandelijk aan de aanvraag gezinshereniging sprake was van het samenleven met de Unieburger, dient erop te worden gewezen dat de verwerende partij een dergelijk bewijs geenszins vraagt en de wet dit ook niet voorschrijft. De verzoekende partij gaat uit van een verkeerde lezing van de motieven van de bestreden beslissing en kan niet ernstig voorhouden dat de verwerende partij een voorwaarde toevoegt aan de wet.

Vervolgens meent de verzoekende partij dat uit het aan de aanvraag toegevoegde attest "*Fiche familiale d'état civil*" van 20 januari 2016 blijkt dat zij en haar broer uit hetzelfde gezin afkomstig zijn. Dit wordt door de verwerende partij evenwel niet ontkent. Echter, het attest kan volgens de verwerende partij niet aanvaard worden als bewijs dat de verzoekende partij in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van haar broer, nu "*fiche familiale d'état civil*" dd. 20.01.2016 op naam van de vader en (overleden) moeder van zowel betrokkene als de referentiepersoon waaruit blijkt dat beiden geregistreerd staan als zoon van hun ouders. Dit attest vermeldt geen specifiek adres. Voor zover dit attest werd voorgelegd om aan te tonen dat beiden in het verleden deel uitmaakten van hetzelfde gezin, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit dit attest. Ze zijn weliswaar broers, doch dit heeft niet automatische tot gevolg, mede te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat betrokkene geen deel uitmaakte van het gezin van zijn broer, wel maakten beiden betrokkenen deel uit van het gezin van hun ouders." De verzoekende partij weerlegt deze motivering niet. In zoverre zij meent dat dit stuk moet samengelezen worden met de attesten van woonst omdat daaruit een adres blijkt, dient erop te worden gewezen dat zij gelet op het voorgaande niet weerlegde dat deze attesten niet afdoende betrouwbaar zijn. Zelfs als ze zouden kunnen worden aangenomen als bewijs, dan nog betreft het attesten die slechts de 6 maanden voorafgaand aan 20 januari 2016 betreffen, deze zeggen dus niets over het al dan niet deel uitmaken van het gezin van de broer in Algerije gelet op het door de verzoekende partij niet betwiste verblijf in België gedurende die periode. De "*Fiche familiale d'état civil*" van 20 januari 2016 geeft overigens slechts een overzicht van de kinderen van de ouders van de verzoekende partij. Dat de verzoekende partij afkomstig is uit hetzelfde gezin als haar broer, hetgeen niet hoeft te verbazen, hoeft uiteraard - zoals de verwerende partij uitdrukkelijk motiveert - niet te betekenen dat de verzoekende partij deel uitmaakte van het gezin van haar broer, omtrent hetwelk zij overigens niets verder specificeert.

Verder kan de verzoekende partij niet ernstig voorhouden dat er een "*genoegzaam grenzende zekerheid*" bestaat dat de verzoekende partij in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van haar broer louter omwille van het feit dat niet wordt ontkend dat zij op het ogenblik van de aanvraag tot gezinshereniging deel uitmaakt van dit gezin. Het komt de verzoekende partij toe in het kader van een aanvraagprocedure met stukken te bewijzen dat zij voldoet aan de voorwaarden van het recht op verblijf waarop zij aanspraak meent te maken.

Nog kan worden opgemerkt dat de verzoekende partij niet weerlegt dat het feit dat zij broers zijn niet automatisch tot gevolg heeft dat zij op hetzelfde moment op hetzelfde adres woonden in het land van herkomst, mede gelet op het grote leeftijdsverschil. In tegenstelling tot wat zij beweert kan in de "*Fiche familiale d'état civil*" niet worden gelezen dat de kinderen van de ouders van de verzoekende partij samenleefden op een bepaald adres. De Raad herhaalt dat slechts een overzicht wordt geschetst van de kinderen. Overigens betreft de stelling dat de referentiepersoon het ouderlijke huis pas verliet toen de verzoekende partij 10 jaar was slechts een loutere ongestaafde bewering, die overigens niets afdoet aan de vaststelling dat hoewel zij wel deel uitmaakten van het gezin van de ouders, er geen bewijs voorligt van het deel uitmaken van het gezin van de broer/referentiepersoon, bewijs dat door de wet wordt vereist.

Waar de verzoekende partij een theoretisch betoog voert omtrent het bestaan van mogelijke andere gezinsvormen dan samenwonen om aan te tonen dat iemand deel uitmaakt van het gezin van de Unieburger, dient te worden opgemerkt dat dit een louter hypothetisch betoog betreft waarbij zij nalaat aan te tonen dat zij op enige andere wijze deel uitmaakte van het gezin van haar broer in het land van herkomst. Daargelaten de vraag naar de interpretatie van het begrip "deel uitmaken van het gezin van de Unieburger", dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog nalaat de concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing niet dat de verwerende partij enkel aanvaardt dat de verzoekende partij in casu deel zou uitmaken van het gezin van de verwerende partij als zij er in de periode voorafgaand aan de aanvraag in het land van herkomst mee zou hebben samengewoond. Waar zij stelt dat de verwerende partij een voorwaarde toevoegt aan de wet door te vereisen dat de broer het gezinshoofd dient te zijn, kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij verwijst naar de wettelijke bepalingen van artikel 47/3, §2 van de vreemdelingenwet, waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat de betrokkene dient te bewijzen dat zij ten laste is van de Unieburger of dat zij deel uitmaakt van zijn gezin. De wet is in dit opzicht duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar.

Waar de verzoekende partij tenslotte verwijst naar een attest van gezinssamenstelling dat zij voor het eerst toevoegt aan haar verzoekschrift, wijst de Raad erop dat zij de verwerende partij niet kan verwijten

hiermee geen rekening te hebben gehouden op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De schending van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 47/1, 2° en 47/3, §2 van de vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt. Evenmin toont de verzoekende partij aan dat er sprake is van machtsoverschrijding.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN